
INFORMACE O CIZÍCH ARMÁDÁCH

ZPRÁVY Z KAPITALISTICKÝCH ARMÁD

Výťah z projevu maršála Montgomeryho na závěr štábního cvičení CPX-7 v dubnu 1957

Na závěr štábního cvičení vrchního velitelství spojeneckých sil Severoatlantického paktu v Evropě, které se konalo 15. až 18. dubna 1957, naznačil zástupce vrchního velitelství spojeneckých sil Severoatlantického paktu v Evropě maršál Montgomery vývoj kapitalistických ozbrojených sil v příštích deseti letech. Jeho projev obsahoval tyto hlavní myšlenky:

Předpokladem úspěšného vojenského plánování jsou reálné úvahy o směru budoucího vývoje, který vlivem vědeckého pokroku přinese v příštích deseti letech radikální změny ve vojenském myšlení.

Lze očekávat, že do roku 1966 budou střely s atomovou náplní pro všechny používané zbraně; protitankové a protiletadlové kanony budou postupně nahrazovány řízenými střelami a raketami, budou v používání řízené střely krátkého (asi 800 km) a středního (asi 3200 km) dosahu a válečné lodě i ponorky budou poháněny atomovou energií.

Kolem roku 1966 budou také v prototypech mezikontinentální balistické střely dosahu 8000 km i více a letouny poháněné atomovou energií, které pomohou vyřešit problém zásobování letounů hlásné služby pohonnými hmotami. Kromě nových zbraní se bude nadále používat i zbraní starých.

Používání řízených střel sníží v budoucnosti význam letounů s osádkou. Nadále bude však dáována přednost strategickému letectvu k úderům na cíle v hloubce území protivníka. Letounů s osádkou bude potřeba také pro válku omezeného rozsahu a pro t. zv. »policejní akce«. Zároveň s vyzbrojováním PVO řízenými střelami bude klesat význam letectva PVO. Armády budou menší než v poslední válce. Strategická pohyblivost svazků musí být zvýšena možností vzdušné přepravy. Podpora operací pozemních sil letectvem bude nejméně o polovinu menší než v poslední válce, neboť bude nahrazena atomovými zbraněmi, které budou organickou součástí pozemních ozbrojených sil. Námořnictvo bude pohyblivější, zvýší svou údernou sílu a nebude závislé na snadno zničitelných pobřežních základnách.

Řízenými střelami nemohou být ovšem vyřešeny všechny problémy, zejména malá rychlost a nepřesnost, takže pro přesnost zásahu budou ještě po mnoho let nevhodnější letouny s osádkou.

Vědecký pokrok povede k velkým změnám ve vojenské strategii a taktice, zvláště až bude dostatek zbraní hromadného ničení, to je asi za 10 let, bude nutno radikálně změnit celou strategickou koncepci Severoatlantického paktu.

Vědecký pokrok, vývoj, výroba a zavádění nových bojových prostředků klade velké materiální a finanční nároky na jednotlivé státy, takže žádný stát není sám schopen zajistit si takový stav bezpečnosti, jaký je za dnešních podmínek žádoucí. Proto je zdůvodňován význam spojenectví s jinými státy a nutnost nadále usilovat o sjednocení a o co nejúčelnější využití vojenského potenciálu členských zemí Severoatlantického paktu.

Reorganisace svazků pozemních sil a námořní pěchoty Spojených států amerických

V současné době probíhá ve Spojených státech amerických reorganisace svazků pozemních sil, která má být zakončena do 30. června 1958. Až dosud bylo z celkového počtu 18 pěších, vzdušných výsadkových a obrněných divísi reorganisováno nebo prochází reorganisační osm divísi.

Podstatou reorganisace je, že v pěší a vzdušné výsadkové divisi je místo dosavadních tří pěších (vzdušných výsadkových) pluků pět pěších (vzdušných výsadkových) bojových skupení. Divisní dělostřelectvo pěší divise je složeno z oddílů 105mm houfnic a ze smíšeného dělostřeleckého oddílu ve složení: dvě baterie 155mm houfnic, baterie 203,2mm houfnic a baterie dělostřeleckých raket Honest John. Divisní dělostřelectvo vzdušné výsadkové divise je složeno z pěti baterií 105mm houfnic a z baterie dělostřeleckých raket Honest John. Tankový prapor u vzdušné výsadkové divise byl zrušen.

U obrněných divísi, které podle názorů amerického velení v celku vyhovují podmínkám vedení soudobého boje, nedojde k základním změnám v organizaci.

Ministerstvo vojenských námořních sil přistoupilo k reorganisační tří svazků námořní pěchoty, které jsou mu podřízeny.

Na rozdíl od »pentomických« divísi pozemních sil, organizovaných do pěti bojových skupení, zachovává si nově organizovaná divise námořní pěchoty dřívější organizační strukturu o třech plucích.

Ve srovnání s dřívější organizační divise námořní pěchoty došlo v nové organizaci k těmto změnám:

- tři dělostřelecké oddíly 105mm houfnic byly nahrazeny třemi oddíly 105mm minometů,
- pluk služeb byl nahrazen praporem služeb,
- z nové organizace byl vypuštěn tankový prapor a dělostřelecký oddíl 155mm houfnic, který byl nahrazen dělostřeleckým oddílem 105mm houfnic.

Odstranění tanků, houfnic 155mm a těžkých dopravních prostředků z organizace divise činí divisi námořní pěchoty schopnou přepravy vzduchem. Lze očekávat, že na základě poznatků z probíhající reorganisace 1. divise námořní pěchoty bude ještě v průběhu tohoto nebo začátkem příštího roku přikročeno k reorganisační zbývajících dvou divísi námořní pěchoty.

Plán reorganisace a přestavby britských ozbrojených sil

V dubnu 1957 započaly britské ozbrojené síly provádět pětiletý plán reorganisace s cílem přebudovat ozbrojené síly podle požadavků boje za používání zbraní hromadného ničení. Při jeho sestavování působily též politické a hospodářské důvody jako neúměrné zatížení britského národního hospodářství vojenskými výdaji, zatížení některých průmyslových odvětví prací pro armádu a snaha snížit britské závazky v různých paktech.

Plánovanou reorganisací má být dosaženo celkového snížení početních stavů ozbrojených sil, zrušení povinné vojenské služby, hospodárnějšího zaměření vojenského výzkumu a vývoje a snížení vojenských nákladů.

Snížení početních stavů má být dosaženo postupným omezováním odvodů vojáků základní služby. Poslední obvody podle zákona o všeobecné branné povinnosti mají být provedeny v roce 1960. Předpokladem pro zrušení vojenské základní služby je podstatné zvýšení náboru vojáků z povolání, které zejména u pozemních sil bude lze těžko provést. Proto připravuje velení britských pozemních sil zlepšení materiálního zabezpečení vojáků z povolání, především mužstva a poddůstojníků.

Snížení početních stavů ozbrojených sil bude vyžadovat změny v jejich rozmístění, aby mohly úspěšně plnit své hlavní úkoly, to jest obranu území Velké Británie, závazky v paktech, v kterých je Velká Británie členem, a jako nástroj britské imperialistické politiky pomáhat při udržování britských kolonií. Převážná část ozbrojených sil bude umístěna v Evropě, při čemž na území Velké Británie bude vytvořena t. zv. ústřední záloha, schopná rychlého přesunu vzduchem na kterékoli místo britského společenství národů. K ochraně britských kolonií budou ponechány posádky na Kypru, v Adenu, v Perském zálivu, ve východní Africe, v Malajsku a v Singapuru.

U pozemních sil mají být dosavadní svazky o vysokých početních stavech nahrazeny brigádními skupinami v síle 4000 až 5000 osob.

U vojenských vzdušných sil má být přednostně rozvíjeno strategické bombardovací letectvo a dopravní výsadkové letectvo. Stíhací letectvo má být postupně nahrazováno protiletadlovými řízenými střelami.

U vojenských námořních sil má být změněna dosavadní organizační struktura. Místo flotil mají být vytvářena skupení, jejichž základem budou letadlové lodě a torpedoborce, vyzbrojené řízenými střelami. Z výzbroje budou vyřazeny zastaralé typy lodí, zejména těžké řadové lodě.

Hlavní úsilí vojenského výzkumu a vývoje má být zaměřeno na atomové a nukleární zbraně, řízené střely, tanky a protiletadlové zbraně. V současné době se pracuje na třech prototypech řízených střel třídy země—vzduch a jednom prototypu střely třídy vzduch—vzduch. Ze střel třídy země—vzduch jsou to střela BLOODHOUND pro vojenské vzdušné síly, střela THUNDERBIRD pro pozemní síly a střela SEA SLUG pro vojenské námořní síly. Střela typu vzduch—vzduch má název FIRESTREAK.

Zároveň je vyvíjena protitanková řízená střela založená na stejném principu jako francouzská střela SS 10.

U tankového materiálu má být dosaženo snížení váhy středních tanků. Střední tank CENTURION Mk III má být nahrazen novým středním tankem schopným přepravy vzduchem. Dále má být vyvíjen nový lehký tank podle francouzského tanku AMX-13.

Ke zvýšení palébní síly dělostřelectva je vyvíjen kanon pro střelbu atomové munice o předpokládané ráži 152,4 mm nebo větší a nová řízená střela typu země—země s atomovou náplní podle typu CORPORAL, avšak s menším dosahem.

Vojenské výdaje mají být během plnění pětiletého plánu postupně snižovány. V roce 1957/1958 mají vojenské výdaje dosáhnout celkové částky 1 483 034 000 liber (asi 29 883 135 100 Kčs), to proti roku 1956/1957 zna-

mená snížení asi o 115 666 000 liber (asi 2 330 669 900 Kčs). Toto snížení však nebude důsledkem zmenšeného zbrojního úsilí Velké Británie, ale vyjádří se v něm postupné snižování osobních nákladů v důsledku snížených počtů, odbourávání různých rozsáhlých administrativních zařízení a rušení zastaralých objektů a výzbroje.

Splněním plánované reorganisace chce Velká Británie podstatně zlepšit kvalitu svých ozbrojených sil, zlepšit svou hospodářskou situaci a dosáhnout určité nezávislosti na svých spojencích. Při jejím provádění však můžeme očekávat různé změny, které vzniknou se zřetelem k hospodářské a politické situaci Velké Británie a k výsledkům vojenského výzkumu.

Výstavba vojenských vzdušných sil Německé spolkové republiky v roce 1957

Z plánovaného celkového počtu dvaceti leteckých křídel asi se 1300 letouny má být do konce roku 1957 postaveno sedm letek (přibližně tři letecká křídla), z nichž mají být čtyři letky bombardovacích stíhacích letounů se 100 letouny F-84 F (jedna letka bombardovacích stíhacích letounů s 25 letouny F-84 F byla postavena již v roce 1956) a tři letky dopravní výsadkové asi s 50 letouny NORATLAS.

Kromě toho má být rozšířena výstavba výcvikových základen, leteckých škol a letištních a týlových zařízení. Velké úsilí a finanční prostředky jsou vynakládány na organisování a vybudování jednotného systému hlášené služby v rámci protivzdušné obrany státu.

Bojová letecká technika pro nově budované letecké jednotky je opatřována nákupem z USA, Francie a zčásti z Velké Británie.

V nedávné době jednali zástupci německého průmyslu se Spojenými státy o licenční výrobě nejnovějších stíhacích letounů s nadzvukovou rychlostí typu F-102 LANCER a F-104 STARFIGHTER, jimiž mají být vyzbrojeny německé jednotky přepadových stíhacích letounů protivzdušné obrany. Výrobcem má být zejména firma Messerschmitt s hlavním podnikem v Augsburgu. Výstavba plánovaného počtu všech dvaceti leteckých křídel s 1300 letouny má být dokončena do roku 1960.

Přípravy k reorganisaci pozemních sil států Beneluxu

Provádějí se přípravy na reorganisaci pozemních sil Belgie a Holandska, jejímž cílem je přizpůsobit během dvou až tří let složení svazků pozemních sil podmínkám soudobého boje.

V připravované nové organisaci svazků má být snížen celkový početní stav pěší divise z 18 000 na 14 000 a obrněné divise z 16 000 na 11 500 mužů. K nejzávažnějším změnám má dojít v organisaci pěších pluků a u belgických pozemních sil v organisaci pěších brigád. Stupeň pluk bude pravděpodobně v organisaci pěší divise zrušen a místo dosavadních 9 praporů uskupených do tří pluků nebo brigád má mít pěší divise 7 pěších praporů.

Pěší prapory mají být základem t. zv. »bojových skupení« tvořených zesílením pěších praporů posilovými prostředky.

Rovněž má dojít ke změnám počtů a výzbroje sborových jednotek. Mají být podstatně rozšířeny a jejich počet zvýšen.

Americké bombardovací letecké svazky ve Španělsku

V současné době jsou dokončovány čtyři letecké základny Torrejon (Madrid), Saragoza, San Paolo a Moron ve Španělsku pro letecké bombardovací svazky americké 16. letecké armády (strategické).

První ze svazků této armády byla tam přisunuta 65. stíhací letecká divize s letouny F-89 SCORPION na letiště Torrejon k zabezpečení protivzdušné obrany těchto základen.

Bombardovací letecké svazky v hodnotě asi do 2 až 3 leteckých divisí (180 až 270 letounů) mají být přesunuty do Španělska do 30. září 1957.

K zásobování uvedených leteckých základen byl v lednu 1957 dokončen naftovod vedoucí z přístavu Rota (sz. od Gibraltaru) do Saragoza (sv. část Španělska), dlouhý asi 800 km a byly vybudovány velké sklady pohonných hmot. Denní kapacita naftovodu je asi 2,5 milionu litrů LPH, což je asi jedna dávka pohonných hmot pro jeden vzlet bombardovacího leteckého křídla s 45 letouny B-47 STRATOJET.

Letecké pohonné hmoty jsou naftovodem dopravovány rychlostí okolo 5 km/hod., takže doprava z přístavu Rota do konečného skladu v Saragoze trvá přes 6 dní.

Nová taktika a technika bombardování strategického letectva Spojených států amerických

Americké vojenské vzdušné síly provedly zkoušky nového způsobu bombardování, t. zv. »toss bombing« středními bombardovacími letouny B-47, STRATOJET za použití cvičných atomových pum, pravděpodobně střední ráže.

Tyto zkoušky jsou označovány jako velmi významné ve vývoji nové taktiky strategického letectva, které až dosud cvičilo bombardovací úderý atomovými pumami z vodorovného letu z velkých a stratosférických výšek.

Nového způsobu bombardování »toss bombing« dosud používalo taktické letectvo s letouny F-84 F, F-100 C a D a B-57. Při tomto způsobu bombardování provádí letoun přiblížení k cíli zpravidla v malé nebo přízemní výšce, což ztěžuje jeho zjištění a sledování radiolokačními prostředky protivníka a umožňuje provedení úderu s překvapením. Puma na cíl se shazuje ve výšce asi 2000 až 2500 m po prudkém stoupavém letu pod úhlem 45° až 60°. Únik od cíle provádí letoun dalším stoupavým letem se změnou kursu letu až o 180°. Je pravděpodobné, že při stoupavém letu poměrně těžkého letounu B-47 (okolo 90 t) je s výhodou použito 18 startovacích raket, jimiž je každý letoun vybaven. Nevýhodou tohoto způsobu bombardování je, že při letu v malých i přízemních výškách je velká spotřeba pohonných hmot. Tím se zkracuje operační dolet letounu a je ztížena navigace i radionavigační zabezpečení letu. Proto je pravděpodobné, že strategické letectvo nebude používat tohoto způsobu bombardování běžně, nýbrž v kombinaci s ostatními způsoby vzdušného napadení, zvláště proti silně bráněným cílům a při složité vzdušné situaci s cílem rozptýlit a vyčerpat úsilí prostředků PVO protivníka.

Zesilování PVO Severoatlantického paktu protiletadlovými řízenými střelami NIKE

Slabinou spojeneckých ozbrojených sil Severoatlantického paktu v Evropě je protivzdušná obrana.

Zatím co se západoevropské státy snažily vybudovat vlastní protivzdušnou obranu státu, vyvíjí americké velení značné úsilí k organisování společného systému protivzdušné obrany. Kromě jiných prostředků nabídl nyní Spojené státy, že k zesílení PVO Severoatlantického paktu v Evropě dají k dispozici oddíly protiletadlových řízených střel NIKE, po případě že tyto střely dodají i členským státům Severoatlantického paktu.

Byly již zahájeny přípravné práce k vybudování palebných postavení těchto střel, zejména v západním Německu v prostorech Emden, Meppen, Aschendorf, Baumholder, Ebernberg a jinde.

Palebná postavení protiletadlových řízených střel NIKE budou pravděpodobně tvořit souvislé pásmo podél západoněmeckých hranic s Holandskem, Belgií a Francií. Možno předpokládat, že budou budována i k obraně důležitých strategických objektů.

Nový francouzský ženijní materiál pro přechod vodních toků

Ve francouzských ozbrojených silách pokračuje plánovitý vývoj nového ženijního materiálu pro přechod vodních toků. Začátkem roku 1957 byly připraveny k praktickým zkouškám dva typy speciálních obojživelných vozidel zkonstruovaných pro široké možnosti použití.

Prvním typem je samohybné obojživelné plavidlo určené pro použití při zřizování a zásobování předmostí. Je opatřeno podvozkem pro jízdu v terénu, plováky a naložovacími rampami. Motor obojživelného plavidla umožňuje plavidlu jízdu průměrnou rychlostí 40 km/hod. v terénu. Příprava plavidla pro spuštění na vodu trvá asi 40 minut. Je-li čtyřčlenná osádka plavidla zesílena mužstvem, může se zkrátit přípravná doba až na 20 minut. Nakládací rampy plavidla umožňují nakládání se břehu až 3 m vysokého. Plovák samohybného obojživelného plavidla má 25 samostatně uzavřených komor. Plavidlo může přepravovat vozidla do váhy 20 t nebo 170 až 200 mužů s výzbrojí.

Druhým typem je samohybné mostové zařízení, které umožňuje přepravu vozidel vážících 30 až 50 t. Skládá se ze tří hlavních částí: z podvozku, který umožňuje pohyb v terénu a na komunikacích, z motoru pro jízdu vozidla v terénu a při pohybu ve vodě a k nahušťování plováků a z mostovky dlouhé 8 m, která je při přesunu v terénu a po komunikacích složena. Samohybné mostové zařízení má podobně jako první typ obojživelného vozidla nakládací rampy, které umožňují spojení mostovky s břehem až o 3 m vyšším. Zařízení váží 24 t, může dosáhnout na silnici rychlosti až 60 km/hod. a ve vodě až 12 km/hod. Osádku tvoří 4 muži.